

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/79/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612010371
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1612010371.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaného T. Q. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T 56/2012 zo dňa 24.02.2014 na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. februára 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného T. Q., M.. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T 56/2012 zo dňa 24.02.2014 bol obžalovaný T. Q. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 01.02.2012 v čase o 12,30 hod v obci Kuchyňa vošiel do rodinného domu č. XXX k poškodenej J. F., M.. XX.XX.XXXX pod zámienkou, že ho poslala sestra poškodenej p. A. pre sklené obaly, ktoré sa mu poškodenej rozhodla dať a preto išli spolu do zadnej neobývanej časti domu, kde ju fyzicky napadol tak, že neznámym predmetom ju udrel do oblasti hlavy, následkom čoho poškodenej spadla na zem a zostala v mrákotnom stave, následne jej z prsta stiahol zlatú obrúčku a z krku jej zobral zlatú retiazku s príveskom v tvare kríža, potom prešiel do obývanej časti domu a odcudzil jej mobilný telefón S.. L. N. L. P. A.. Č.. XXXXXXXXXXXX a peňaženku s finančnou hotovosťou 30,- € a následne odišiel na neznáme miesto.

Za to mu bol podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku bola poškodenej J. F. s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. poriadku odvolanie obžalovaný T. Q.. Odvolanie smeruje proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku, ako aj proti konaniu, ktoré vydaniu týchto výrokov predchádzalo.

Podané odvolanie bolo odôvodnené obhajcom obžalovaného. Obžalovaný vytýka okresnému súdu, že po vrátení veci odvolacím súdom tento iba čiastočne splnil pokyny uvedené v rozhodnutí krajského súdu zo dňa 10.10.2013 sp. zn. 2T 82/2013 a dokazovanie doplnil iba formálne. Obranou obžalovaného sa odmietol dôsledne zaoberať a označil ju od prvého momentu za účelovú. Hlavné pojednávanie, ktoré sa

konalo dňa 24.02.2014 neprebiehalo celkom v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku upravujúcimi výsluch svedka a obhajobe nebol daný priestor na námietky

Ako ďalej vyplýva z dôvodov odvolania, prvostupňový súd doplnil dokazovanie o fotodokumentáciu z miesta činu. Na fotografiách je vidno priestorové usporiadanie miestnosti, kde sa skutok stal a vidieť na nich krvné stopy. Z nich možno vyvodit' určité skutočnosti, ktoré potvrdzujú obranu obžalovaného a vyvracajú pravdivosť výpovede poškodenej. Ide najmä o krvné stopy nachádzajúce sa na hornom okraji vedra, ktoré bolo pod stolom. Umiestnenie tohto vedra a umiestnenie krvi na ňom, zodpovedá tomu, že poškodená sa počas pádu na zem udrela hlavou práve o hornú hranu tohto vedra, kde zostala stopa od stekajúcej krvi. Uvedenou stopou sa súd prvého stupňa vôbec nezaoberal, v rozsudku o nej nie je ani zmienka, pričom ide o podstatnú skutočnosť svedčiacu v prospech obžalovaného.

Obhajoba vznesla vážne výhrady aj k zisteniam prvostupňového súdu ohľadom lekárskej správy (prijímacia z 01.02.2012 a prepúšťacia z 04.02.2012), ktorých prečítaním údajne zistil, že „poškodená útokom utrpela otras mozgu, krvácajúcu tržnú ranu v záhlaví (o veľkosti 4 cm), vpáčivú zlomeninu lebky vo vlasatej časti hlavy a otvorenú ranu ucha, pričom tieto zranenia boli spôsobené tupým predmetom (úder do záhlavia)“. Takéto skutočnosti na pojednávaní čítané a oboznamované neboli. Na pojednávaní súd prečítal predmetné lekárske správy, pričom konštatoval, že tieto sú stručné a neobsahujú ani len presnejší popis umiestnenia tržnej rany na hlave poškodenej. Išlo o totožné správy, ktoré boli čítané v predchádzajúcom štádiu prvostupňového konania a o ktorých súd v rozsudku zo 04.02.2013 uviedol, že poškodená bola hospitalizovaná s úrazom hlavy po fyzickom napadnutí s diagnózami otras mozgu, úraz lebky vpravo. Ako okresný súd zistil, že poškodená utrpela vpáčivú zlomeninu lebky, otvorenú ranu ucha a to že mali byť spôsobené tupým predmetom, nie je zrejmé, nakoľko toto v lekárskej správe tak, ako boli oboznamované čítaním na hlavnom pojednávaní, uvedené nebolo. Neuviedla to ani samotná poškodená pri svojich výsluchoch.

Jediným usvedčujúcim dôkazom je podľa odvolateľa výpoveď poškodenej J. F., ktorá však vo svojich výpovediach uviedla viacero rozporov týkajúcich sa základnej otázky, ktorou je použitie násilia voči jej osobe. Tieto rozpory poškodená žiadnym spôsobom neobjasnila pričom jej rôzne verzie skutku neobstoja popri sebe. I keď oba súdy prejednávajúce túto vec považujú otázku úderu do hlavy poškodenej za jednoznačnú, považuje obhajoba za dôležité a potrebné pripomenúť, že samotná poškodená to tak jednoznačne vo svojich skorších výpovediach nepopisovala.

Poškodená v deň, keď sa stal skutok vypovedala, že ju podozrivý buď sotil alebo niečím ovalil, pričom na chvíľu stratila vedomie. Teda bezprostredne v deň skutku nevedela opísať ani druh násilia, ktorý bol na nej údajne vykonaný. Rovnako ešte 03.02.2012 vo svojom výsluchu uviedla, že „vtom ako som sa zohla, ma pravdepodobne niečím udrel, ale neviem čím“. Nakoľko poškodená nevedela, čo presne sa stalo a ako sa ocitla na zemi, dopĺňa chýbajúce údaje vlastnými domnienkami. To dokladajú aj jej vyjadrenia pred vyšetrovateľom, že sa prebrala asi po 15 minútach a na hlavnom pojednávaní uviedla, že tak si to sama od seba odhadla, pretože hodinky pri sebe nemala alebo keď na druhý deň po skutku našla na dvore v hrnci kameň, tak sa hneď začala domnievať, že týmto ju obžalovaný udrel. Rovnako v tej okolnosti či bola alebo nebola v bezvedomí uviedla dňa 01.02.2012 policajtom že na chvíľu stratila vedomie, avšak na pojednávaní uviedla, že vedomie úplne nestratila, ale bola omráčená, neodpadla len bola dezorientovaná.

Na základe vyššie uvedených argumentov považuje napadnutý rozsudok za nezákonný, nesprávny a nepodložený. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/ Tr. poriadku a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval obhajca na návrhu, ktorý je obsiahnutý v dôvodoch odvolania. Vyjadril názor, že dokazovanie, ktoré sa uskutočnilo na odvolacom súde, sa malo uskutočniť na súde prvého stupňa. Obhajobe mala byť daná možnosť oboznámiť sa s dôkaznou situáciou pričom poukázal na CD z CT vyšetrenia, ktoré zabezpečil znalec pri spracovaní znaleckého posudku a z ktorého znalec tri obrázky použil do svojho znaleckého posudku a so zvyšným počtom cca 150 obrázkov sa obhajoba nemala možnosť oboznámiť. Kľúčovou otázkou sa javí lokalizácia impresívnej zlomeniny lebky, ktorú znalec podľa svojich zistení lokalizuje na iné miesto než doterajšie oboznámené lekárske správy, tak prijímacia ako aj prepúšťacia. Zdôraznil pritom, že z lokalizácie tejto impresívnej zlomeniny

sa vyvodzujú skutkové závery a usudzuje sa o pravdepodobnosti alebo nemožnosti iného deja než je popísaný v doterajších rozsudkoch.

Z toho čo bolo znalcom povedané, možno usudzovať iba na určitú mieru pravdepodobnosti. Z toho čo sa podarilo jednoznačne preukázať, možno prijať záver že sa jedná o prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, prípadne podľa okolností súvisiacich s doterajšími odsúdeniami, aj podľa iných písmen citovaného paragrafu. Naďalej zostáva nevysvetlená existencia objektívneho dôkazu, ktorým je krvná škvrna nachádzajúca sa na vedre a na zemi pri vedre, ktoré sa pri páde smerom dopredu nachádza vľavo od hlavy poškodenej. Aby sa tieto krvné škvrny dostali do pozície vpravo od poškodenej, musela by táto stáť chrbtom k regálu a padať smerom dozadu t.j. v rozpore so zisteniami prvostupňového súdu

Zástupkyňa krajskej prokuratúry konštatovala, že dokazovanie, ktoré bolo vykonané na súde prvého stupňa a doplnené pred odvolacím senátom, jednoznačne vedie k záveru o správnosti skutkových a právnych zistení tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku. S úvahami o posúdení konania obžalovaného, ako trestného činu krádeže sa v žiadnom prípade nestotožnila. Čisto teoreticky by však pri posúdení tak, ako ho navrhuje obhajoba, pripadal do úvahy § 212 ods. 1,4 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 Tr. zákona.

Obžalovaný uviedol, že je podľa neho nelogické, aby sa dopustil takéhoto konania na osobe, ktorú poznal dlhé roky a dokonca žil u jej sestry. Je pravdou, že predtým sa lúpeže dopustil, k tej sa priznal a nebol ani väzobne stíhaný. Priznal sa iba k tomu, že odcudzil veci poškodenej. Trest deväť rokov na predchádzajúcich sedem rokov považuje za neadekvátny aj vzhľadom na možnosť nápravy. Má dobré posudky, dobré hodnotenia.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len v tom prípade, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. V rámci tohto postupu zistil odvolací súd, že okresný súd nevykonal všetky dôkazy, ktoré bolo vo veci nevyhnutné vykonať a to najmä dôkazy smerujúce k prevereniu obrany obžalovaného T. Q..

Nakoľko bolo možné tieto dôkazy vykonať aj pred odvolacím súdom, krajský súd postupom podľa § 326 ods. 5 Tr. poriadku doplnil dokazovanie a následne vo veci rozhodol.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že obžalovaný T. Q. je na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Malacky zo dňa 13.09.2012 stíhaný pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v citovanej obžalobe.

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T 56/2012 zo dňa 04.02.2013 bol obžalovaný T. Q. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona na skutkom základe uvedenom v podanej obžalobe.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere deväť rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poškodená J. F. bola podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Na podklade odvolania obžalovaného rozhodoval vo veci Krajský súd v Bratislave, ktorý uznesením zo dňa 10.10.2013 sp. zn. 2To 82/2013 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Podstatným dôvodom zrušenia prvostupňového rozhodnutia bol nedostatok v postupe okresného súdu, ktorý spočíval v tom, že sa dôsledne nezaoberal zisťovaním, aké zranenia utrpela poškodená a nezabezpečil kompletnú lekársku správu, ktorá bola vypracovaná pri prijatí poškodenej do zdravotníckeho zariadenia a obsahuje presnú špecifikáciu zistených zranení, vykonaných vyšetrení a ich záverov.

Pochybenia pri vykonávaní dôkazov sa okresný súd dopustil aj tým, že v rámci konania pred súdom vôbec nevychádzal z fotodokumentácie z miesta činu, ktorá bola zabezpečená pri obhliadke miesta činu a tento dôkaz pred súdom nevykonal. Tento dôkaz je pritom spôsobilý vytvoriť konkrétnejší obraz o priestorovom usporiadaní, zariadení miestnosti, v ktorej došlo k napadnutiu poškodenej, prípadne rozmiestnení nábytku, či iných predmetov.

Po doplnení dokazovania súdom prvého stupňa v zmysle pokynov odvolacieho súdu a opätovnom vyhodnotení jednotlivých dôkazov, vyhlásil okresný súd rozsudok obsahovo zhodný s pôvodným rozhodnutím vo veci.

Vo vzťahu k dôkazom, ktoré boli vykonané v rámci prípravného konania a v konaní pred súdom prvého stupňa, krajský súd uvádza, že ich rozsah nebolo možné považovať ani po opätovnom rozhodnutí vo veci za dostatočný, to znamená, že nebol zistený skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti. Preto krajský súd postupom podľa § 326 ods. 5 Tr. poriadku doplnil dokazovanie a pribral do konania znalca z odboru zdravotníctva, odvetvie chirurgia, za účelom posúdenia zranení poškodenej.

Podkladom pre rozhodnutie o vine obžalovaného T. Q. boli okrem jeho vlastnej výpovede, výpovede svedkov J. F., N. A.Š., J. U., W. N., Š. F., L. C., L.. C. N., fotodokumentácia z miesta činu, zápisnica z obhliadky miesta činu, kompletné lekárske správy o zraneniach poškodenej a už spomínané závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctva.

Tak ako už bolo konštatované v predchádzajúcom rozhodnutí odvolacieho súdu, obžalovaný T. Q. pôvodne v prípravnom konaní poprel spáchanie skutku s tým, že v uvedený deň u poškodenej vôbec nebol. Na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď zásadným spôsobom zmenil a priznal sa k tomu, že v uvedený deň u poškodenej bol, vypýtal si od nej prázdne fľaše na víno (resp. zaváraninové poháre) a dostal sa teda spolu s poškodenou do zadnej časti jej domu. Tu poškodená stratila vedomie, zapotácala sa a spadla na chrbát. Keď zostala ležať na zemi, obžalovaný jej strhol z krku retiazku, stiahol prsteň z prsta a opustil zadnú miestnosť domu. V prednej miestnosti na kuchynskej linke uvidel mobilný telefón a peňaženku, ktoré taktiež zobral. Keď sa presvedčil v zadnej miestnosti, že poškodená dýcha, opustil rodinný dom. Veci predal neznámemu človeku.

Potom, čo bolo pred súdom prvého stupňa doplnené dokazovanie prehratím fotodokumentácie z miesta činu, obžalovaný vyslovil presvedčenie, že poškodená si pri páde udrela hlavu o vedro, ktoré sa nachádzalo pod stolom, pretože na vedre sa nachádzali stopy stekajúcej krvi.

Vo vzťahu k výpovedi poškodenej J. F., ktorej výpoveď je jediným priamym usvedčujúcim dôkazom, krajský súd uvádza, že nie je možné akceptovať výhrady obhajoby a zastávať názor, že výpoveď poškodenej je rozporuplná a to najmä v časti, v ktorej poškodená vypovedá o použití násillia voči jej osobe. Poškodená bola v prípravnom konaní zákonným spôsobom podrobne vypočutá ku skutku, pričom výsluchu sa zúčastnil aj obhajca obžalovaného. Vo svojej výpovedi k najdôležitejšej časti skutku uviedla, že keď sa zohla po fľaše, vtedy ju obžalovaný niečím ovalil, ale nevie čím, a označila to ako úder do hlavy. Na doplňujúce otázky neskôr vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní bližšie uviedla, že

bola v momente úderu otočná chrbtom k obžalovanému, ktorý stál za ňou a nevie, akým predmetom ju udrel. Spadla na zem a cítila sa omráčená, pričom vedomie úplne nestratila, pretože počula ako jej obžalovaný povedal, že jej berie z krku retiazku, aby mohla lepšie dýchať. Čo sa týka kameňa, ktorý sa objavil v jej výpovedi ako predmet, ktorým mohla byť udretá, svedkyňa vysvetlila, že údaj o kameni je jej domnienkou a táto vznikla na tom podklade, že sa jej po návrate z nemocnice pýtal syn, čo to má za kameň v hrnci, pričom tento kameň on už mal zahodiť. Rovnako aj vo svojej poslednej výpovedi, ktorá bola súdom prvého stupňa uskutočnená po vydaní predchádzajúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, poškodená znovu uviedla, že dostala úder do zadnej časti hlavy a vysvetlila, že najskôr začala padať smerom dopredu, zachytila sa však o nohu stola, ktorý sa nachádzal v komore a pretočila sa na chrbát. Práve v momente, keď k nej pristúpil obžalovaný a bral jej z krku retiazku, otáčala sa na chrbát. Svedkyňa vo svojej výpovedi uviedla aj to, že v prednej časti tváre nemala žiadne zranenia, iba mala túto časť zakrvácanú, krv jej stekala aj na oblečenie.

Nakoľko nebola vo fáze prípravného konania zabezpečená podrobná lekárska správa o zraneniach poškodenej a dokazovanie nebolo o tento dôkaz doplnené ani v rámci konania na súde prvého stupňa, bola v predchádzajúcom rozhodnutí odvolacieho súdu uložená súdu prvého stupňa povinnosť vyžiadať zo zdravotníckeho zariadenia, v ktorom bola poškodená hospitalizovaná, podrobnú lekársku správu. Tento pokyn okresný súd splnil a na hlavnom pojednávaní dňa 24.02.2014 bola prečítaná prepúšťacia správa Nemocnice s poliklinikou Malacky obsiahnutá na č. l. 222-226. Z uvedenej prepúšťacej správy je možné zistiť, že poškodená J. F. lekárom pri prijatí uviedla, že bola napadnutá inou osobou, na okolnosti úrazu si presne nepamätá, pripustila, že dostala úder do záhľavia a zatočila sa jej hlava. Vyšetrenia vykonané u poškodenej vyústili do záveru, že poškodená utrpela po napadnutí tupým predmetom otvorenú ranu vlasatej časti hlavy, impresívnu zlomeninu lebky a vnútrolebkové poranenie. Okrem toho, bola u nej zistená rana v oblasti pravého ucha. CT vyšetrenie hlavy poškodenej viedlo tiež k záveru o posune kosti o polovicu jej šírky s tým, že v mieste zlomeniny bolo lokalizované aj drobné hemoragické neexpanzívne ložisko. Lekári konštatovali u poškodenej aj prítomnosť otrasu mozgu.

Za účelom dôsledného preverenia obrany obžalovaného, ktorý sa bránil tvrdením, že poškodená spadla bez jeho zavinenia, pretože sa zapotácala a zranenie, ktoré bolo u nej konštatované v oblasti hlavy, si spôsobila sama pádom na zem, resp. nárazom na okolité predmety, pristúpil odvolací súd k vydaniu uznesenia o pribratí znalca z odboru zdravotníctva, odvetvie chirurgia a traumatológia a uložil znalcovi stanoviť mechanizmus vzniku zranenia poškodenej. Okrem toho, bola znalcovi položená otázka, či zranenie poškodenej vzniklo následkom úderu alebo či impresívna zlomenina lebečnej kosti mohla vzniknúť ako dôsledok pádu tela poškodenej smerom dozadu.

Nakoľko obžalovaný vo svojich obhajobných tvrdeniach po vzhľadnutí fotodokumentácie uvádzal, že poškodená sa mohla poraniť o vedro, ktoré sa nachádzalo pod stolom a boli na ňom viditeľné stopy stekajúcej krvi, bol znalec požiadovaný, aby sa vyjadril aj k tomu, či mohlo zranenie lebky vzniknúť u poškodenej pádom na hranu spomenutého vedra.

Znalec po preštudovaní spisového materiálu a príslušnej zdravotnej dokumentácie, ktorá bola doplnená vyžiadaním CT snímok z Nemocnice Malacky dospel k záverom, ktoré formuloval v záveroch svojho znaleckého posudku a návrh obhajoby bol znalec podrobne vypočutý aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu.

Zranenie bolo u poškodenej zistené v pravej temennej oblasti hlavy. Je to v podstate na hranici temennej časti a záhľavovej časti vpravo, pričom išlo o tržnozmliaždenú ranu po údere tvrdým hranatým predmetom dĺžky cca 4 cm so súčasným prelomením lebečnej kosti a vpáčením úlomkov v tej istej oblasti. Zároveň došlo k ľahkému stupňu zakrvácania a zmliaždenia mozgového tkaniva. To spôsobilo krátku stratu vedomia poškodenej a následný pád na zem, zrejme v podvedomí došlo k zachyteniu sa o predmety v okolí, pričom pri páde došlo pravdepodobne k poraneniu ušnice o hranu plastového vedra, ktoré sa nachádzalo na mieste činu. Aj po zhojení musí byť v mieste úderu viditeľná jazva, pretože tam bola tržná rana a dotykom by mala byť citelná nerovnosť. Zhojenie znamená, že dôjde k úplnému sceleniu kosti, táto prerastie novou kosťou.

Tento druh zranenia vzniká pôsobením priameho násillia na hlavu obeť, ktorá môže spôsobiť rôznu stupeň poškodenia vnútrolebečných štruktúr v závislosti od intenzity úderu, od typu predmetu, od jeho tvaru a takisto biologického stavu obeť. V posudzovanom prípade možno podľa znalca predpokladať

použitie tuhého hranatého predmetu. Mohol byť nepravidelného tvaru s hranami. Pôsobil na malej ploche zodpovedajúcej rozsahu rany na ploche cca 5x5cm. Pokiaľ ide o možnosti vzniku takéhoto zranenia, s takouto lokalizáciou a takýmto priebehom úrazového deja, znalec nepredpokladá, že vzniklo iba pádom na zem, ale muselo dôjsť k úderu na hlavu. Pri páde smerom dozadu dôjde k poraneniu v oblasti záhlavia, pričom väčšinou pri páde na zem nedochádza ku vpáčeniu, ale k prasknutiu lebky, ktoré sa prejaví prasklinou lebky bez vpáčenia lebky. Pri zohľadnení veku a fyzických predpokladov 80-ročnej ženy znalec vylúčil vznik rany na temennej kosti hlavy poškodenej tým, že by sa zdvihla smerom dohora a spôsobila by si takéto zranenie o hranu stola. Muselo by ísť o inú hranu, než je zobrazená na fotodokumentácii a vzhľadom na výšku stola by musela poškodená v pôvodnej polohe pod stolom čupieť, čo je ťažko predstaviteľné.

Znalec tiež vylúčil možnosť vzniku zranenia v podobe impresívnej zlomeniny pádom tela poškodenej na spojovaciu vodorovnú tyč, ktorá spája nohy stola v ich dolnej časti, pretože to z fyzikálneho hľadiska nie je možné. Vzhľadom na lokalizáciu zranenia je veľmi ťažké predstaviť si, že by si v tejto časti hlavy takýmto pádom spôsobil zranenie sám pacient.

Znalec po vzhliadnutí fotodokumentácie z miesta činu a zohľadnení rozmiestnenia predmetov v bezprostrednom okolí poškodenej, rovnako aj zaznamenaných krvných stôp na hrane vedra a v oblasti nohy stola, usúdil, že k zraneniu pravej ušnice, kde bolo tržné poranenie, došlo pravdepodobne v priebehu pádu tak, že sa touto časťou hlavy poškodená zrejme zachytila o vedro pod stolom a ide o zranenie sekundárne. Prvý bol určite úder do hlavy.

Na požiadanie obhajoby bol na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prehratý CT záznam pripojený k znaleckému posudku s tým, že znalec podrobne vysvetlil priebeh zaznamenávania CT vyšetrenia, to akým spôsobom sa na snímke určuje pravá a ľavá časť tela aj hlavy pacienta a spôsob, akým je postupne v jednotlivých rezoch popisovaný CT nález.

Podľa lekárskeho správ poškodená upadla na niekoľko minút do bezvedomia, ale nemusí si na to pamätať. Bezvedomie sa dá veľmi ťažko objektivizovať, spravidla pri takomto zranení nastupuje bezvedomie. Poškodená si podľa znalca nemusí pamätať niekoľko sekúnd až minút od momentu úderu. Spravidla je to tak, že si pacient pamätá udalosti do momentu úrazu, do momentu úderu na hlavu a následne je výpadok, ide o tzv. retrográdnú amnéziu. Poškodená preto nedokáže popísať podrobne okolnosti vzniku zranenia, môže si pamätať, že bola v nejakej miestnosti, môže si pamätať, že dostala niečím po hlavu, ale až do momentu prebratia si nemôže priebeh pamätať. Je tiež prirodzené, že si poškodená v tomto prípade nemôže pamätať na to, akým spôsobom padala na zem.

Za predpokladu polohy tela poškodenej v miernom predklone dopredu, tak ako sa nej zhodujú obžalovaný aj poškodená, s prihliadnutím na pôsobenie násillia na oblasť temena hlavy v smere zhora nadol, mohla poškodená padať dopredu vpravo v smere pôsobiaceho násillia. Smer pádu mohlo ovplyvniť aj to, v ktorej ruke držala poškodená francúzsku barlu. Telo mohlo následne rotovať v závislosti od rozmiestnenia predmetov naokolo a mohlo sa aj mimovoľne po páde otočiť.

Vzhľadom k tomu, že v lekárskeho správach poškodenej boli zistené odchýlky pri označení miesta vzniku impresívnej zlomeniny, znalec vysvetlil vo svojej výpovedi, že rozhodujúci je pri popise CT nález, ktorý je spracovaný röntgenológom. Ten jasne hovorí o temennej kosti, pričom lekár, ktorý prijímal poškodenú, popísal miesto anatomicky nepresne, pretože tam spomínal záhlavie. Z uvedeného dôvodu si znalec dal poškodenú odfotiť a vyžiadal si CT snímky.

Z ostatných vykonaných dôkazov dáva krajský súd do pozornosti výpoveď svedkyne N. A., sestry poškodenej, ktorá prišla do kontaktu s poškodenou v momente, keď ju nakladali do sanitky a stihla jej stručne povedať o udalosti. Sestra jej oznámila, že ju napadol T. Q., ktorý mal prísť po fľaše. Keď mu ich chcela z komory vydať, udrel ju a ona spadla na zem. Obdobne popísala poškodená prežitú udalosť aj svojej susede J. U., ktorá najskôr zaregistrovala krik aj plač z dvora svojej susedy. Videla ju zakrvavenú a čiastočne dezorientovanú. Videla takisto zranenie zadnej časti jej hlavy, ktoré krvácalo. Rovnako aj tejto svedkyňi poškodená menom označila osobu, ktorá ju pravdepodobne udrela, keď sa zohýbal k regálu po fľaše.

Úder do oblasti hlavy popísala poškodená aj svojmu synovi Š. F., ktorý krátko po skutku našiel pri upratovaní v komore kameň o veľkosti zovretej päste, ktorý tam určite nemal čo hľadať. Kameň vyhodil do záhrady.

Vykonané dôkazy na súde prvého stupňa, ktoré boli doplnené v súlade s ustanovením § 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. poriadku dokazovaním na odvolacom súde, v celom rozsahu potvrdzujú, že k spáchaniu skutku došlo spôsobom, ktorý je opísaný vo výrokovej časti prvostupňového rozsudku. Výpoveďou poškodenej a závermi znaleckého posudku z odboru zdravotníctva bola jednoznačne vyvrátená obrana obžalovaného, ktorý trval na tom, že poškodená spadla na zem sama bez jeho zavinenia a zranenie si spôsobila pádom. Tejto verzii obžalovaného nebolo možné uveriť, najmä preto, že poškodená od začiatku, s minimálnymi odchýlkami, ktoré sú vysvetliteľné krátkodobou prechodnou stratou vedomia bezprostredne po úraze, opisuje, že v momente keď sa predklonila, pocítila úder zozadu do hlavy a tento mal za následok stratu stability a jej pád na zem. Poškodená nepopisuje presne, čím mal byť úder spôsobený, iba dedukuje, že ju obžalovaný, ktorý stál za ňou, niečím „ovalil“. Je pochopiteľné, že poškodená nemohla vzhľadom na vzájomné postavenie jej a obžalovaného a miesto úderu vidieť, čo mal obžalovaný v ruke a čím ju do hlavy udrel. Rovnako je pochopiteľné, že si poškodená nemôže presne pamätať na priebeh pádu, ktorý nasledoval bezprostredne po údere, z dôvodov, ktoré dostatočne presvedčivo a podrobne vysvetlil vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí znalec z odboru zdravotníctva.

Závermi znaleckého posudku a výpoveďou znalca na verejnom zasadnutí boli tiež vyvrátené obhajobné tvrdenie obžalovaného o tom, že si zranenie v oblasti hlavy - impresívnu zlomeninu lebky - spôsobila pádom na okolité predmety, ktoré sa nachádzali v jej tesnej blízkosti. Lokalizácia zranenia, ktorá je bez akýchkoľvek pochybností zistiteľná z pripojeného CT vyšetrenia hlavy poškodenej, bráni akýmkoľvek ďalším úvahám o tom, že zranenie temennej kosti hlavy bolo spôsobené pádom. Okrem lokalizácie zranenia bráni prijatiu takéhoto záveru aj charakter zranenia, nakoľko poškodená utrpela vpáčivú (impresívnu) zlomeninu lebečnej kosti, ktorá s najväčšou pravdepodobnosťou vzniká pôsobením tvrdého predmetu na oblasť hlavy priamym násilím, pričom je možné predpokladať použitie zraňujúceho predmetu o menšej styčnej ploche, ktorý v podstate zanechá na lebke otláčok v podobe vpáčenia kosti smerom dovnútra.

Tak ako už bolo spomenuté v predchádzajúcej časti odôvodnenia, znalec sa vyjadril aj k iným alternatívam, ktoré považoval obžalovaný za pravdepodobné spôsoby vzniku zranenia poškodenej. Vysvetlil, prečo nemohlo zranenie spomenutého typu a zistenej lokalizácie vzniknúť kontaktom hlavy poškodenej s plastovým vedrom a časťami stola, ktorý sa nachádzal v bezprostrednej blízkosti poškodenej.

Znalec rovnako presvedčivo vysvetlil súdu, ako došlo k odchýlnému vymedzeniu lokalizácie zlomeniny lebky u poškodenej, keďže sa v lekárskejších správach objavuje údaj o tom, že utrpela zranenie v oblasti záhlavia a znalec na podklade získaného záznamu z CT vyšetrenia popisuje toto zranenie v temennej oblasti hlavy. K odchýlke došlo v dôsledku toho, že lekár, ktorý poškodenú prijímal, popísal zranenie anatomicky nepresne, avšak za rozhodujúci je potrebné považovať nález spracovaný röntgenológom, ktorý vychádza z najpresnejšieho a najpodrobnejšieho vyšetrenia ktoré bolo u poškodenej realizované a ide o vyšetrenie počítačovou tomografiou.

Po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov, zohľadňujúc s rovnakou starostlivosťou okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech, dospel krajský súd k identickému záveru ako aj súd prvého stupňa a konštatuje, že obžalovaný T. Q. naplnil svojím konaním všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona. Obžalovaný sa zmocnil šperkov, ktoré mala poškodená na sebe a následne aj mobilného telefónu a peňaženky s finančnou hotovosťou potom, čo použil proti nej násilie. Násilie v podobe úderu jednoznačne smerovalo do oblasti hlavy poškodenej, čomu zodpovedajú lekárske správy a závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctva. Malo za následok stratu stability tela poškodenej a jej pád na zem. Stratu kontroly, zmätenosť a poruchu vedomia u poškodenej obžalovaný využil vo svoj prospech, zmocnil sa obrúčky a zlatej retiazky, ktoré mala poškodená na sebe a v inej miestnosti domu odcudzil ostatné spomenuté predmety.

Obžalovaný, okrem toho naplnil svojím úmyselným konaním aj osobitný kvalifikačný pojem v zmysle § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona tým, že spáchal čin na osobe vyššieho veku a dopustil sa skutku závažnejším spôsobom konania. Z dostupných dôkazov, okrem iného aj z vyjadrenia samotného obžalovaného, nepochybne vyplýva, že obžalovaný poškodenú dobre poznal, bol v blízkom kontakte jednak s ňou, ako aj s ostatnými členmi jej rodiny a mal vedomosť o jej veku. Pre úplnosť súd uvádza, že poškodená mala v čase spáchania skutku 80 rokov.

Vzhľadom na uvedené zistenie bolo súdom prvého stupňa konanie obžalovaného správne posúdené ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, nakoľko osoba vyššieho veku patrí medzi chránené osoby v zmysle § 139 ods. 1 Tr. zákona. V zmysle § 127 ods. 3 Tr. zákona sa osobou vyššieho veku pre účely trestného zákona rozumie osoba staršia ako 60 rokov.

Zohľadňujúc zákonné kritéria uvedené v § 34 ods. 1, 3, 4 Tr. zákona, je nutné konštatovať, že prvostupňový súd nepochybil pri úvahách súvisiacich s výrokom o treste, preto odvolací súd nemal dôvod meniť napadnutý rozsudok ani vo výroku o treste.

Z dôkazov, ktoré boli vykonané pred okresným súdom vyplýva, že obžalovaný T. Q. bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný. V troch prípadoch išlo o menej závažnú trestnú činnosť majetkového charakteru, avšak v jednom prípade ide o odsúdenie pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona. Za skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil v septembri roku 2008 s použitím zbrane, mu bol rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 07.02.2011 sp. zn. 1T 123/2009 uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 11.04.2012.

Z uvedených údajov je zrejmé, že skutku, ktorý je predmetom tohto konania, sa obžalovaný T. Q. dopustil predtým, než došlo k nadobudnutiu právoplatnosti rozhodnutia vydaného pod sp. zn. 1T 123/2009, avšak v čase po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku. Ide tak o tzv. nepravú recidívu.

Vzhľadom na skutočnosti týkajúce sa predchádzajúcich odsúdení obžalovaného, bola súdom prvého stupňa správne priznaná príťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona.

Na strane druhej je však potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa takisto správne nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Tr. zákona, to v praxi znamená, že u obžalovaného prevažujú príťažujúce okolnosti, čo je premietnuté do použitia ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zákona. Základná trestná sadzba uvedená v § 188 ods. 2 Tr. zákona v rozpätí od sedem do dvanásť rokov bola s použitím ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zákona upravená tak, že došlo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu pôvodnej hornej a dolnej hranice. Novoupravená dolná hranica trestnej sadzby je v prípade obžalovaného osem rokov a osem mesiacov, pričom obžalovanému bol uložený trest vo výmere deväť rokov. Ide teda o trest takmer na dolnej hranici trestnej sadzby.

Takto uložený trest podľa názoru odvolacieho súdu v žiadnom prípade nemožno označiť za trest neprimeraný, najmä ak si uvedomíme, že obžalovaný je postihovaný za závažný zločin násilnej povahy, ktorého sa dopustil v krátkom časovom odstupe po uznaní viny a uložení sedemročného trestu odňatia slobody za obdobný násilný trestný čin. Je zrejmé, že ani predchádzajúce odsúdenie za totožnú trestnú činnosť a hrozíaci vysoký trest, ktorý bol obžalovanému uložený za skutok z roku 2008, ho neodradili od rovnako závažného a nebezpečného konania násilného charakteru. Obžalovaný podľa názoru odvolacieho súdu nedisponuje nevyhnutne potrebnou mierou zodpovednosti a nemá vytvorené dostatočné zábrany, vďaka ktorým by dokázal vyvarovať sa ďalšieho porušenia zákona, čo svedčí o výraznejšom stupni narušenia páchatela a jeho sklonoch ku kriminogénnym aktivitám.

Zvolená výmera trestu dostatočne zohľadňuje spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, poľahčujúce a príťažujúce okolnosti a osobu obžalovaného. S prihliadnutím na predchádzajúce zistenia vo vzťahu k osobe obžalovaného, možno uložený trest napriek výmere deväť rokov, označiť za adekvátny a spravodlivý.

Zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona je takisto v súlade so zákonom, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody uložený za úmyselný trestný čin. V

období od 06.09.2010 do 06.04.2011 vykonával obžalovaný T. Q. trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov uložený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 26.06.2009 sp. zn. OT 1/2009 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zákona.

V súvislosti s rozhodovaním o nároku na náhradu škody odvolací súd uvádza, že poškodená J. F. uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 165,-€, avšak výška uplatneného nároku nebola podložená potrebnými dokladmi, z ktorých by bolo možné zistiť cenu odcudzených predmetov a tým opodstatnenosť požadovanej náhrady škody. Preto okresný súd správne odkázal poškodenú s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Nakoľko odvolací súd nezistil žiadny dôvod pre zmenu prvostupňového rozsudku, postupom podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného T. Q. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok